

Berat BIYIKLI

KABİLENİN ŞARKISI

Rüzgâr kibarca üflüyordu incitmeden
Bir zamanlar bu narin toprak kedersiz,
Mucizeler doğuruyordu pak, özveriyle
Geyikler geceyi gözlüyordu ışıltatmak için gözlerini
Yağmur acele eder gibi nefes veriyordu toprağa

Bir zamanlar

Unutulmuş bir kızılderili kabilesinin hikâyesi gibi
Saadet kendine doğru akıp utangaç bir ırmak gibi
Yitti.

Şimdi burada bir çuvaldız gibi cılız
Ve fakat bir o kadar da hakiki bir kule
O bereketli ve bağışlayan göğü
indirmiştir yere
Artık her şey altımızdadır
ve biz en yukarda
Yalnız.

Ah keder dediğin ne obur bir cüce!